

ברוטוקול מס' 29 -
מישיבת ועדה הקמפיים
שהתקיימה ביום ב', כ"ג בכסלו תשי"ב
21.1.52 בשעה 11.00

משתתפים:
י. גורדי - היו"ר
ח. אריאב
י. אפרתי
י. בדר
ש. דיין
א. הרצפלד
ט. סנה
ז. סוזאייב
ק. לוז
י. פודרר
א. ציזלינג
ר. שרי

ביעוריים:
י. רוקח
א. ט. בניחובסקי
ט. קלטר

מדוברים:
א. קפלן - שר האוצר
השר פ. נפתלי
מר קיסרון
מר הניג

הודעת שר האוצר על ההסכם עם חברת האשלג
סדר-היום:

היו"ר י. גורדי: אני פותח את הישיבה.

שר האוצר - א. קפלן:

הוקמה ועדה זמנית האחראית כלפי הנהלת
המפעל. ועדה זו מורכבת מ-5 אנשים, 5 מהם
הם נציגי המשרד לפיתוח הארצי באופן ישיר כלפי הממשלה בעד הפעולה הזאת.
3 האנשים הם: מר ספיר מנהל משרד הפיתוח, יעקב דורי ומר זיפשטיין מי
שהיה מנהל בטל תל-אביב. בתור יועץ טכני בא מי שהיה פעם חבר חברת האשלג,
מר בלוטנפלד. מצידם נכנסו שני אנשים: מר נובימינסקי ומר קיסרון, מי
שהיה מנהל החברה. ועדה זו צריכה לאשר את כל הצעדים הראשונים שהחופים
ביותר מביניהם הם שניים: התחלת התיקונים במקום והזמנת המכונות מארצות-
הברית לשם חידוש הפעולה בהיקף א רחב. בינתיים מעבדים עורכי-הדין את
ההסכם הטופי ואת התקנות הסופיות של החברה הזאת. טרם קיבלנו מהם את
ההצעה הטופית של החוק הזה. עם התקדמות הדבר, תעמוד לפנינו השאלה של
גיוס האמצעים הנחוצים. כפי שאתם וואים, חלק מהאמצעים יהיה במטבע חוץ
ומעריכים זאת במינימום של 3,500,000 דולר, אבל בקשר לכל מיני תכניות
הרחבה מדובר כבר עכשיו על סכום יותר גדול. כמו-כן יידרש לנו סכום לא
קטן בלירות ישראליות.

אנו מתכוונים להוציא מניות קודם-כל לשוק
הישראלי. חברת פ. אי. סי. לקחה על עצמה את העניין. לדאבוני הרב ההתקדמות
הן בזמן והן בהוצאות איננה מספקת לגמרי, אבל עושים מה שאפשר לעשות בכדי
שבאמצע הקיץ הזה תהיה הדרך מוכנה והעבודה תחודש.

א.ב.

לשיבת ועדת המספחה
21.1.52

ה. טובה:

אני מבקש את בא-כוח הממשלה שיטביד לנו למה להם ענין זה? אני מדבר על הוד המעשי ולא העקרוני. כאשר היה הויכוח על הזכיון, היו שלושה נימוקים רציניים-שלא הכריעו בעיני-לשבת המשך הזכיון, אבל לא אמרתי שהנימוקים לא היו רציניים. הנימוקים היו: א) הזכיון הוא שנותף עם עבר-הירדן ואין אתה יכול להפריד זאת מבחינה חוקית ועל ידי זה את במשיך בזכיון ישנה אפשרות שהמפעל יהיה שנותף. אין הסכם של עבר-הירדן על המשך הפעולה משני עברי הירדן.

ב) נקבל את המים המתוקים שהם הכרחיים לייצור אם יהיה הסכם עם עבר-הירדן. אבל היות ולא יהיה הסכם כזה - לא נקבל את המים.

ג) יהיו נחוצים 3,000,000 דולר טבע זר. הממשלה יכולה לתת טכסימום 2,500,000 דולר והם צריכים להכניס 5,500,000 דולר. סביין יקחו זאת?

3 הנימוקים האלה כיום אינם קיימים יותר. אין הם נותנים 5,500,000 דולר, ונשביל המיליון האחד שפ.א.י.טי. משקיעה אין צורך בגלינקורן.

לגביהם אין הכרח שבעלי ההון הפרטי ישארו בתוך הענף. הם אינם קבאים להשתתפות של בעלי ההון הפרטי.

הם היו קבאים הגדולים ביותר.

שר האוצר - א. קפלן:

ו. טובה:

לאחר שאני נותן לבעלי המניות אגרות-חוב על הסכום המלא עם רבייה של 5%, כלומר: אני נותן להם כל מה שהיה להם. הם לא מילאו את חובותיהם הנובעות מהזכיון; אם בעצמם לא יוכלו להפעיל זאת. למה נחוץ לי, אפוא, העניין?

אני רוצה לשאול: באיזו צורה חושבים לגייס את המניות של סוג ג' - מניות בארץ?

ה. אריאב:

בארץ?

מניות הגבורה בחברה הקודמת היו בסך של 390,000 ל"י. האם זהו כל הדכוש של החברה שאנו רוכשים? אם כן, כן - אולי יש לזה איזה פירוש אחר?

ש. דיין:

שנית: האם החברה הקיימת הזאת ממשיכה להתקיים כדי שתוכל להלוות לחברה החדשה מיליון דולר? האם החברה הזאת ממשיכה להתקיים כגוף, והיא יכולה - בתור גוף - להשיג הלוואות, או שהיא מתבטלת?

אשר לסוגים ב' ו-ג', לא ברור לי מהו ההבדל? האם סוג ב' הוא החברה הקודמת הקונה את ה-25%?

שר האוצר - א. קפלן:

זו אותה חברה. אולם אין הם קונים את ה-25%, הם מקבלים זאת.

ש. דיין:

האם לאתר אישור ההסכם הזה, כלומר: בקרוב מאד, אפשר יהיה כבר להפעיל את החברה ולהתחיל בעבודה וכל הסכומים שיידרשו הם 1,000,000 ועוד 2,500,000 ועוד 390,000?

שר האוצר - א. קפלן:

זה רחוק מהסכום הכללי שיהיה דרוש.

ישיבת ועדת הכספים
21.1.52

א. ציזלינג:

טעיף 3 מקנה לבעלי מניות מסוג ב' יתרון של 33% על דיבידנדה הנורמלית תמורת 25% בהצבעה. כאשר יחלקו 100,000 ל"י דיבידנדה, הם יקבלו 33%. האם ההצבעה הזו עם ההסקה? אם כן - הם ישקיעו 25% ויהנו מ-33% מהרווחים. מה תוכן הדבר הזה?
בטעיף 6 המדבר על תשלום דיבידנדה במטבע חוץ, מבטיחים כשקיעי-חוץ בדיבידנדה להלכה כדי כל ההכנסה שהיננו. זה מבטיח הוצאת כל ההקצבה כדי תשלום אותה דיבידנדה. בטעיף 6 באשר שהחברה תשלם דיבידנדה במטבע חוץ לאותם כבעלי המניות מסוג ב' שאינם תושבי מדינת ישראל אם מתקבלנה הכנסות במטבע חוץ, במידה ובזמן שתקבלאא הכנסה זאת.

שר האוצר - א. קפלן:

לפני תשלום דיבידנדה - בין אם זה מטבע חוץ או לא - קודם-כל משלמים את הרווח.

א. ציזלינג:

למעשה משקיעה הממשלה עכשיו 2,500,000 בזה היא קונה את זכויותיה. האם ישנו קשר ישיר בין החברה ובין ההלוואה?

שר - א. גמלי:

את ההלוואה מקבלת החברה באמצעות הממשלה.

א. ציזלינג:

אני שואל: על שום מה יתרון למשקיע זה בתשלום דיבידנדה חיצונית על פני הטרעה בדביזים מצד הממשלה? הממשלה יכולה להשקיע דביזים אם הם יהיו דרושים בעתיד. על שום מה היתרון בתוך להם בעוד הדביזים שלהם נוכח דביזים אחרים? האם כל ההשקעות של המשקיעים האלה הושקעו בדביזים או בכסף ארץ-ישראלי שהפך להיות כסף ישראלי ואז לא מגיע להם מטבע זר?

י. סורדר:

לדעתי ההסכם הוא היגע גדול של הממשלה, ואני רואה את ההסכם הזה שמצד אחד הממשלה הצליחה למנוע פגיעה של המשקיעים, ומצד שני הצליחה להבטיח את ההשקעה המכרעת של הממשלה. אני מצטער על האיחור.

אני רוצה לשאול: מתי ישנו סיכוי להתחיל כעבודה? ואני רוצה לדעת מה הם הסכומים שאנו יכולים להבטיח לנו בדביזים בשנה ראשונה ועד איזה גבול אפשר להרחיב זאת בשנים הבאות?

אני רוצה לעודד שתי שאלות בקשר עם זה: אבי מבין שאין זה ההסכם היחידא שהממשלה צריכה לעשות בזמן הקרוב בכדי להבטיח השפעה בטווח הברות. אני רואה לפני את דוטצברג, את החברה בנגב, ואני מבין שלאט-לאט יהיה דרוש ניכר בידה של הממשלה - ואני מחייב זאת. בקשר עם זה אני שואל: מה כוונת הממשלה בנוגע לאדמיניסטרציה? האם זה יהיה אפרט מיוחד או ארגון או כדומה?

שנית: מה טיבה הממשלה בנוגע להשתתפות של משקיעי-אחץ חוץ? אם מדובר על חברת דוטצברג, אפשר למצוא משקיעים הסוכנים להשקיע חוץ זה במטבע זר. בקשר עם זה ישנה שאלה עדינה מצד: בדרך-כלל יש בעולם אי-השק מיוחד להשתתף בחברות קטנות - בלי להתחשב בהרכב הממשלה.

י. גדר:

על אחת כמה וכמה כאשר הרכב הממשלה הוא סכומים.

א.ב.

ישיבת זעירי הכספים
21.1.58

י. הנהגה:
 חבר הכנסת ברה: בעדוקי אבי מדבר כלכלה;
 פוליטיקה אבי מדבר אחרי-הכרטיס. אולי
 זיהוי, נכס, הטיבה שהחליטה לקיים את ישיבת-הכנסת ביום ד' אחרי הכרטיס
 במקום בירוק.
 אבי רוצה לנהל: האם יענה נכס להליב
 אפירות כמות? זה תלוי גם בצורת הארגון. אבי מחליב את הפעולה הישירה
 של הממשלה, אבל אבי בכל זאת חושב שיש אפשרות למסוך גם משקיעי הון
 בצורה של נכס זה.

ק. לונה:
 בטעיה 3 כמות שהממשלה תעמוד סכום של
 2,500,000. בטעיה 9 כמות שהחברה הקודמת
 תתחיל להעמיד מיליון בסך 1,000,000. מלומד: אין התחייבות מצד החברה
 הקודמת?

שאלה טובה: בטעיה 7 במסך שהממשלה תבטיח
 אחריות ייצור, אחריות ציוד ורווח בשיעור 6% על הון המניות. מלומד: אין
 זה נוגע לדיבידנדה. 6% של הרווח קרוטיים לדיבידנדה.

א. הנהגה ד. א. שפלי: אין זה כך.

ק. לונה:
 בטעיה 6 נאמר שהחברה תודיע תשלום דיבידנדה
 לזכות מבעלי המניות מסוג ג' שאינם תושבי
 ישראל, בטעיה הדין. אם כך, אפשר להבין שיש בעלי מניות מסוג ב' שהם תושבי
 ישראל. האם הם יכולים להעמיד את המניות שלהם לזכות שאינם תושבי ישראל?

א. הנהגה - א. שפלי:
 קודם לא יבנה איש מהם; כעת הם אינם
 יכולים לעשות זאת.

ק. לונה:
 עד הנהגה אסר בקרואטאאאאא לתשלום
 דיבידנדה יש תשלום חובות. מדוע אין חבר
 זה מוגדר בשום טעיה?

א. הנהגה - א. שפלי:
 זה מוגדר בחוק החברות.

ק. לונה:
 בטעיה 10 נאמר לאמור אישור ההסכם על ידי
 הממשלה תעמיד החברה הקודמת... לדעת
 הממשלה החברה תודיע. הממשלה היא בעצם חלק של החברה החדשה.

א. הנהגה - א. שפלי:
 מישהו יודע החברה החדשה עדיין איננה קיימת.
 רוצים לעשות את החברות לקודמת המסוג,
 למה כך הרקטה החבלה הזמנית.

ק. לונה:
 אם כך, הריף הית לכתוב: להחזילה הזמנית.

א. דיין:
 האם אפשר לדעת כמה לא-יהודים מחזיקים
 במניות מסוג ב'?

ק. מנה:
 אבי רוצה לנהל: כיצד מציגה הממשלה את
 ההסכם הזה לרווחה? האם לשם מיליון או אי-
 אישור, זה לא ירון א' והיקרובים?

להגדרת הקודמת היא התחייבות לגבי
עבודת הידן. מה הן התחייבות של

החברה:

החברה והמס'ים

הש' - פ. נפתלי:

אני רוצה להסביר את המונח שהיה בסכס
הזה, הוא, דעל יד זה את הולדות לסכס
עלולות יסודיות. הדבר החשוב ביותר בנידון זה להגיע לאיזה סכס הסכס
לחסיין את הולדות במקום. כל השאלות של הזכירן וההסכס בין החברה הקיימת
והמס'ים עמדו כל הזמן בדיונים קודמים גם בלידות בולדות הסכס, והאישור
בכנסת היה כל הדברים האלה. היו גם האות סוכנות סוכ האילו וצינו לאחות
עו לבידור סלס סכסטי סלסן - היינו סוכרים זמן רב עד שנגיע להיווס
העבודה. הסוכנה הראשונה בסכס זמן היה אף להגיע להסכס סוכות לנו את
המס'ים לחסיין את ההחלטה החדשה של העבודה, גם אם באותה עוד שאלות
יודעות, בייחוד בקשר עם השאלות הניבלאותיות שלא תהיינה בולדות בסכס
סוכות.

הקו השני היה לבוא לעבודהא שסוכפת עם
בעלי הסכיות של החברה הקיימת שיש להם זכויות מן העבר. הם היו היוצרים
של המפעל פעם. וצינו לעשות זאת בתנאים סכסכיים למס'ים ולארץ גם
בעתיד לגייס סכסים מן המוקדים הפרטיים גם בארץ וגם בחוץ-לארץ.

על בסיס של הרעיון הכללי הזה הגענו
לקונסטרקציה הזאת. אין ברקע זה להחליט על היסוד החברה הקיימת, סכס
שהיא בעלת הזכירן גם בעבר-הידן, אלא יש להעביר את החברה הקיימת לרשות
החברה החדשה שבה יש למס'ים 51%. פירוש הדבר סכס בעלי הסכיות של החברה
היסנה מחליטים את הסכיות בסלימות בסכיות של החברה החדשה - על כך יש
בעל אחד לחברה אאאאאא היסנה: החברה החדשה. אבל באופן יודידי החברה
הישובה עדיין קיימת ושאלת הזכירן היא שאלה סכסות. אין זה חשוב בסכיל
החלק היסודי שבו נוכל לקבוע תמיד על ידי חוק, אלא השאלה פתוחה בסכיל
איזה שיתוף-פעולה עם עבר-הידן בעתיד.

איננו יכולים לענות על השאלה אם ישנם
סיכונים או אין, אבל אין דווקא לגמור בשאלה הזאת ברוב זה. יש אומרים
שאם עבר-הידן נרצה לחסל את הזכירן, היה תוכל להשתמש בניסוק הזה
סלס יות עברו לחברה בארץ עויינת. באופן יודידי החברה קיימת. הבעלים
הם שהשתנו ולא החברה.

החברה הנוכחית תהיה קיימת באנגליה או
בחוץ-ישראל?

א. צינולינג:

החברה דרומה באנגליה, אבל כל הסכיות
יהיו בידי החברה הישראלית.

הש' - פ. נפתלי:

של מי יהיו המוקדים בסכס?

ה. סוכה:

לעת-עתה הם דנוס החברה היסנה, אבל כל
החברה היסנה היא בת של החברה החדשה. על
כן הם למעשה בידיה של החברה החדשה.

הש' - פ. נפתלי:

אם אנו רוצים להגיע למצב שנוכל להתחיל
בכנסת העבודה - סוכרים היינו להגיע לידי סכס אשר אינו פותר אאא ברקע
זה את כל השאלות היודיות, אלא היינו בודים לסכס את הכולה עובדים
יודים לישארן פתוחים, וזכותה של המס'ים להיות הגורם המכריע בכל השאלות
האלו צריכה להיות סוכסות.

א.ב.

ישיבת ורדה הספייס
21.1.55

חסר - פ. נפתלי:
אשר לחלק הסני: כנול להגיע לאסדרות של החברה בעבודה, אנו רוצים השיבות גדולה לפעול לא בצורה של כפייה כלפי החברה הקיימת, אלא להגיע אתה להסכם. חודי שאנו מייצגים זאת - הם צריכים לשפר את הדבר. האנשים הסובלים את המשאיות בתנאים שהם יכולים לקבל את הסכמת החברה הכללית, לטעם הוצעה לפרוע כל מה דרושה - בפעילים טובים - גם הסכמת האוצר האנלי. גם את ההסכמת הזאת הם חושבים שיקבלו. ליו"ר החברה ישנם יחסים עם האוצר הבריטי, והוא בטוח שיקבל את ההסכמת. זאת היא הכוונה הכללית.

עכשיו לטענות היוהדות: טענו פה כדוע כתוב שהסכמה נתן את המלחמה והחברה רק הסתכל לקבל את מיליון הוולר מן האמריקאים, מה היה הסגם במטע-והתן? במטע-והתן דובר כבר על כך שיש מיליון דולר שהאמריקאים יתנו מוכנים להקדיע אחרי ההסכם. אבל אל העולה על המשאיות לא יטבא שיטחו שיזכר להתחייב בשם החברה הזאת. בודוי היה יכול רק לומר: אולי הוצע שנו אאאאאאאא נוכל לתת, אבל אין לי לפוי-כות להתום על המיליון. עד כמה שאנו יודעים - מנו בקבל את המיליון הזה, ואפילו במי-כוח הקבוצה האנליטית כמו שיש להם יתנו קטלים לקבל את כל המיליון האמריקאים - אולי תהיה בפחדת לקבל הלוואה בתנאים אלה באנליטית.

הם י.א.י. של התן הלוואה, האם זה כדושה בכך שנו התלוואה לקבל רק החברה הישראלית?

חסר - פ. נפתלי:
אם גל התלוואה יתנו לחברה הזאת, אנו יטבנו עם אנשי החברה של החברה הקיימת. גם בודוי יטב כנפיה בעלי סבירות דגם לומר גלינקרון ומינורטינקלי, על מן, אם אנו רוצים להתום על הסגם - אנו יכול להתום רק עם אותה האנליטית שאתם אנו פנהל מטע-והתן.

טענת היהסיה עם הודת "סבנט": הלווד גלינקרון, מי אאאאאאאא שניהל את המטע-והתן עם אנליטית מהאן השני, הוא שותף של החברה "סבנט". הודות בין הודות השלג והצורה "סבנט" כהנסל או כסתליט, מי הוא נאטר באומן טבעי בשנת 1952 דאין שידוק בשנה זאת. בוד קיבלנו מן החברה את הדמיטה של אותם ההודים הקיימים, טפוי שבכל זאת החברה החדשה היא האנליטית. בתוך ההודים האלה ישנו גם הודות עם הודת "סבנט" שאנחנו קייים. גין ההודים יש גם הודות עם הודת האלה בעתלית וכו'.

מהו הסגם בעתיד כלפי "סבנט"? אין לה כל זכויות ואין כל התחייבויות של החברה החדשה כלפיה. כטובן עמין גם איסור על החברה החדשה - אם תחשוב זאת לטובליל - לעבוד עם הפירמה "סבנט". ההשפעה של בעל המניות יכולה להיות רק השפעה טכנספת טאד, טפוי שבעל מניות הוא ששתתף במידות-טעם ב-25% של זכות ההצבעה שיש לכל בעלי המניות אשר הוחלפו. הדוב הגדול של אלה הם בידי יהודים ולא בידי לוד גלינקרון, ו-51% מזכות ההצבעה היא בידי הספלה. יתר 24 האנליטית הם בידי בעלי מניות גיטראל, והחלק הגדול ט-25% האנליטית הם בידי יהודים במו"ל.

מה היה ענינו של באי-כוח בעלי המניות להגיע להסכם זה? כטובן הם ידעו שהם לבדם אינם יכולים להפעיל את החברה. הם אינם מעוניינים שהדבר יטאר ללא פעולה רק עם קשיים, ואנו הצענו להם את הענין. בשבילם הובר הנוה ביותר היה למכור לנו את האקטיבים של החברה ולקבל כהשלום התחייבויות שלנו עם כל לזמן ארוך - אבל התחייבויות בהשלום. אנו אטרנו כלפי הסגם שלנו ולפי הקונספציה להתחיל בעבודה, אין זה טוב בשבילנו ואיננו רוצים לשלם להם ולא לקחת על עצמנו כל התחייבויות להשלום בטבע זר, אלא אנו רוצים להציע להם שהם ישארו שותפים בטפעל בעתיד. וכדי לקבוע את השותפות הזאת ישנם שני דברים העושים את הסכמה קצת טובך - אולם לא היתה אפשרות שורת. בשטח זכות ההצבעה הצבנו תנאי טוקדט: 51% מזכות ההצבעה יהיו בידי הספלה. אחר-כך היינו צריכים לומר על היחס בין זכות ההצבעה בין אותם בעלי המניות הספליטים את מניותהם ואנו רצינו לעשות אמליטיה בארץ. נתנו להם 25% מזכות ההצבעה. טנקודת-טבט של הערך של המניה לא זכות ההצבעה היא הטכרעט, ביחוד אם ישנם כבר 51% בידי אחד, אלא היחס בחלוקת הרווחים, הדיבידנדים, אנו הצענו אתם להסכם שהאקטיבי הזה הוא החר טאטר היחס בהצבעה,

ישיבת ועדת הכספים
21.1.52

הער - פ. נפתלי:

הם יקבלו סך הדיבידנדה במקומה הראשונה על 135 אלף שו"ן יצוא - שליש
למניות המנהליות ו-2/5 למניות הישראליות, כלומר: חלק בידי המטעלה
וחלק בידי בעלי המניות. בטבילנו היה חסר כראש וראשונה לה לקחת על
עמנו מיליון המהליגות שהן בתשלום בייחוד בטבע זר לפני שנקבל מטבע
זר מוצא. וזו בוגע שהדבר בעטה באורה של מניות, של דיבידנדה -
בדור למסוץ שדיבידנדה יכולה להיות רק אחרי שייצוא ויש הכנסה מהיצוא
במטבע זר. על כן חשבנו: יותר טוב לתת להם אפילו קצת יותר שוטפות
בדוחים בעתיד, מאשר לחייב את המטעלה - בלי לדעת מה הם הדוחים
והיצוא - לשלם בתחילה.

הסידור הוא אמר לגבי מניות-בכורה. הסכום
הכולל של מניות-בכורה הוא 390,000 לירות סטרלינג. החלק האזני של מניות-
הבכורה הן בידי חברות ביטוח אנגליות, היכולות להחליף את מניות-הבכורה
במניות רגילות, לפי התקנות של חברות הביטוח. על כן באה הדרישה לעשות
מניות הבכורה האלו אגרות-חוב, אנגליזציה. למניות הבכורה היו 6%
דיבידנדה סטטורית, ויש כבר שנים רבות שלא שילמו את הדיבידנדה, על כן
ישנה הצטברות. אנו רוצים להסיל את כל העניין הזה של הצטברות. הם הסכימו
להסיל את הצטברות והסכימו לקבל רבית של 5% במקום הדיבידנדה של 6%.
בתנאי שזה יהיה אגרות-חוב. אנו הסכמנו לאגרות-חוב בתנאי אחר: שהתשלום
של הדיבידנדה גם על אגרות-החוב נחיל רק אחרי שתהיה הכנסה בטבע זר.
זאת אומרת: אם יאשר כל העניין לא נהיה חייבים בשנת 1952 בתשלום
הדיבידנדה, אלא נבנה את 1953 יהיה לנו יצוא ועל ידי כך גם הכנסה
במטבע זר, נחיל אחר-כך לשלם את הרבית הזאת שהיא בסך-הכל 5% מהסך של
420,000 לירות סטרלינג לשנה בערך.

י. פורדר: לזה דרושה ההסכמה של חברות הביטוח.

הער - ע. נפתלי: בוודאי. במקרה זה חברות הביטוח הן בעלי
מניות בכורה ויש להן זכות להמביע באסיפה
הכללית. יש להן אמנם אפשרות להצביע לבדן א- אבל היו"ר שנתן את מניות
הבכורה האלו לחברה - יש לו ההשפעה הדרושה עליהן.

היתה שאלה: מה תהיה צורת הגיוס של הכספים
הנוספים? אנו מדברים עכשיו על החלק הישראלי - טוב ג' - 24%. הצורה
תהיה אמיסיה בישראל. כמובן שאנו יכולים לקבוע את התנאים רק אחרי א
שקום החברה החדשה. הכוונה היא לעשות אמיסיה בישראל על סכום מסויים.
נניח שהסכום הישראלי שאנו נרצה לגייס יהיה 2,500,000. יכול להיות שאנו
נרצה להוציא לשוק החצי מזה והחצי אאאא השני ישאר בידי המטעלה. יכול
להיות שנחשוב שטוב יותר להוציא לשוק יותר. כל זה תלוי בסכום שנוכל
לקבל מהשוק. בתוך המשא והמתן שאלו נציגי בעלי המניות - בייחוד אמריקה -
אם התצעה של מניות חדשות תהיה לכל אזרחי הארץ או רק לסוגים מסויימים?
המשוכה הברורה היתה: לכל אזרחי הארץ. אני חושב שהסכומים שיהיו אאאא
ודושים יהיו כל-כך גדולים שקרוב לוודאי שנהיה שפחים על כל החוגים
שיהיו טובים לקנות את המניות האלו. גם בקשר ליחס לבעלי המניות הישנים,
גם באמיסיה החדשה אני חושב שנצטרך לדאוג לשוק הכספים - למזומנים של
האמיסיה. אם מדברים היום על 2,500,000 - לפי דעתי בכל זאת זהו רק התחלה
של הסכומים היותר גדולים שנצטרך למצוא אי-פעם בשוק, ותמיד ישנו מוניטין
לאשראי באמיסיות שצריך לדאוג לו. אי-אפשר לעשות זאת אם פועלים בניגוד
לרצונם של בעלי המניות, ומספיק אם יש לנו הרוב בדברים אלה.

ז. סוזאייב: כלומר: אפשר להבין שהחלק הזה יוצע לציבור
כולו ולא יחלקו זאת לפי איזה מפתח בין
גופים פיננסיים שונים?

הער - פ. נפתלי: בלי לדבר על מפתח - אני בטוח שאם יהיו
חוגים הטובים לחתום על סכומים גדולים -
הם יקבלו.

ז. טוזאיים:

קרה כבר מקרה בקשר עם אחת החברות, שהיתה התמודדות בציבור שהחלוקה של המניות נעשתה מבלי שתהיה פניה לציבור וצנו כולנו מעוניינים שהחלק הזה יוצע לציבור. ההסברה היא מעורפלת מאד.

השר - פ. נפתלי:

ההסברה היא ברורה. אם ישנה, למשל, כוונה תקינה למשק ההסתדרותי והם רוצים לחתום על 100,000 לירות או כרומה ואין קוברים אחרים הרוצים לחתום על אותם הסכומים - הם יקבלו זאת. אם ישנה כוונה של בנקים פרטיים המוכנים לחתום על סכומים גדולים בלי קשר עם האסימיה הכללית - הם יקבלו. הדלת תהיה פתוחה בפני הכל.

ז. טוזאיים:

אולי אפשר לבקש שכאשר ידובר בעניין זה, תהיה אפשרות לוועדת הכספים להביע את דעתה?

השר - פ. נפתלי:

אינני רוצה לדבר על העניין הפרטלי, אני אומר רק כיצד אני רואה את הדבר במציאות. הצורך לקבל כספים נוספים יהיה גדול, ואינני חושב שיהיה איזה מונופול בקניית המניות - כל אחד יוכל לקנות.

שר האוצר - א. ספלון:

אנסה לדייק בכמה טעיפים במידה שהבנתי את השאלות.

אתחיל בשאלה: למה נחוץ היה לנו העניין הזה? לפי דעתי השגנו שלושה דברים: א) אא נוכל להגיע לידי לעבודה - ולמעשה נקבעה כבר ההנהלה. ההנהלה אריכה אאאאא להיכנס במשא-ומתן על הפיצויים ולהכין את ההזמנות ואת רשימת המכונות; ב) לכל הפחות באופן תיאורטי שמרנו על הזכיון; ג) הדבר נעשה מתוך הסכסא ורצון טוב.

ישנה הסתייגות אחת: ברור שיכלנו להשיג מהם סכסומים שהדידקטורים נתנו לנו דשות. כסעיק 10 כתוב שמיד לאחר אישור הממשלה - תתחיל החברה כבר בעבודה. אבל אישור ההסכס מזתנה: א) בהסכמת בעלי המניות הרגילה - והם 90%; ב) בכמה טעיפים תלוי הדבר גם באישור האוצר הבריטי. בנוגע לבעלי מניות בכורה, יש כאן סכך שאינני יודע כיצד לענות עליו. כיוון שלצ שילמו לום זה 3-4 שנים דינידנדה - הם קיבלו דשות להצביע כבעלי מניות רגילים.

התקווה היא שהאנשים האלה חתימתם שונה תמיד. אולם אין אני יכול להיות אוראי בעד זה. אולם השגנו שני דברים: א) נכנסנו למפעל - בהסכמתם; ב) הם לא יוכלו להרים את הצעקה שאנו השתמשנו בכוח.

מי הם בעלי המניות? כ-2/3 מבעלי מניות רגילות הם יהודים - אולי אפילו כ-70%. כ-10% מבעלי מניות בכורה הם יהודים וכ-90% מבעלי מניות בכורה אינם יהודים. בארץ ישנו אחוז קטן מאד של סחזיקי מניות, אולי פחות מ-10%. כיוון שכאן המדובר הוא בגושים גדולים של בעלי מניות ולא באלפים - הם חושבים שהם יגמרו את הדבר בהקדם. לפי הידיעות הבלתי-רשמיות מתקדם המשא-ומתן עם בעלי המניות בצורה המניחה את הדעת; אשר למשא-ומתן עם האוצר - האוצר שם התארגן עכשיו מחדש ואינני יודע אם ישנה בינתיים התקדמות או לא. להלכה אנו שומרים על הזכיון.

מ. טובה:

מדוע אתה חושב זאת להישג?

שר האוצר - א. ספלון:

מתוך אותם תימוקים שאתה הנאת כראשית דברין. אני סכתוון לזכיון המלא, גם כלפי עבר-הירדן. באופן פוליטי אין בטחון שזה יהיה, כי עבר-הירדן יכולה לעשות אותו מעשה. דעתי הפרטית היא שבדבע מסויים נצטרך לעשות גם צעד אקטיבי ולהודיע שאנו מוכנים לשמור על כל הזכויות של עבר-הירדן בתנאי שהם ישמרו על כל ההתחייבויות שלהם - כל הזכויות בחברה הישנה כלפי החברה החדשה. זה כולל אחוז מס-הכנסה וגם הרואלטים. אנו מחייבים שדיני...

שר האוצר - א. קפלן:

האוצר הבדיטי. להלכה אאאאאאאא הקונסטרוקציה הזאת סותרת לנו את הזכרון המלא. בפועל - אם ימצא מישהו שיתן לעבר-הירדן חברה נפרדת - יכול מאד להיות שהיא אאאא לא תחשב בנו כשם שאנו לא התחשבנו בה. חברת החשמל ישראלית, למשל, עומדת לקנות את המניות של חברת החשמל בירושלים. באופן רשמי אנו נהיה עכשיו בעלי הקונצסיה גם בעיר העתיקה - וכאן הקונצסיה פועלת. אין זאת שאלה של רוח.

ד. סנה:

חברת החשמל היא מדף-ישראלית ולא ישראלית.

שר האוצר - א. קפלן:

ישנו אאאאאאאא גנרטור בעיר העתיקה וכרמאללה וגם בבית-ג' ללה שכאילו באופן טבעי אנו

יורשים אותם.

אם האוצר יאשר, ובאיזו מידה - זאת נראה

אחר-כך.

בנוגע לחברת "טנט", אין לי מה להוסיף על דברי שר הפתלי. כאשר מדברים על צמצום הייצור והפחו טנטי זה - אני רוצה לומר שלמעשה התחלנו במשא ומתן על אא החבת הפעולה גם בכמות - כמות האשלג שתופק - וגם באיכות - כלומר: יותר מוצרים. הם חושבים שלפי השיטות שהיו נהוגות קודם בנוגע לאיזון ולבריכות, יוכלו לספק ל-135 אלף טון אשלג לשנה, וכל זמן שלא נמצא או שיטה אחרת או אמצעי אחר - אי-אפשר יהיה להעלות זאת. אז היו כ-140 אלף טון משני המקומות - הדרום נתן כ-60 אלף טון. מפני זה אמרתי שהמכום של 3,500,000 דולר הוא רק להגשים את הסעיף המסויים. עד אשר נקבל את המכונות יעבור זמן של יותר משנה מיום ההזמנה, ואולי גם 18 חודש. הפרוצידורה כעת היא כזו שאשטח אם הם יתחילו בלי קבלת מכונות חדשות בעשרות אלפים טונות. באוקטובר ישנה עוד מחשבה להתחיל להוציא חלק של הקרנליט. יש לערוך תיקונים במפעל בכדי שאפשר יהיה להתחיל להפעיל אותו ויש להזמין את המכונות ובינתיים יש לערוך תכנון לעתיד.

אנו חושבים להעריך מניה אחת של לירה סטרלינג ב-2 לירות ישראליות. על הערכת הרכוש היה ויכוח גדול מאד. אאאא קשה אאאא להגיע לידו הערכת הרכוש, כי בהערכת הרכוש אתה צריך קודם כל להביא בחשבון את העובדה שלו היה צורך לקנות עכשיו את הדברים האלה - הסכומים היו גדולים פי כמה. באופן תיאורטי כל הפיצויים - אם יתקבלו פעם - מעבר-הירדן, יעברו לחברה החדשה. אנו מקבלים את כל המניות בערך ב-2 דולר. החברה הדי תובעת מדיין פיצויים בעד החברה הישנה. אין אני נותן לדבר הזה ערך רב, אולם דבר זה קיים.

אצצ דבר נוסף הוא ערך הקונצסיה, החזקה.

אנו אאאא גוטרם זאת עכשיו על ידי החלפת מניות.

באופן תיאורטי אנו שומרים את הזכרון המשותף.

אם הזכרון המשותף יהיה - יהיו גם המים. א כאשר אמרתי שהם יוסיפו לנו 2,000,000 לירות סטרלינג - התכוונתי לא שזה יהיה להידוש המפעל, אלא חלק מזה נרצה לקבל גם בשביל הוצאות במקום. גם בתכנית הישנה היה בחוץ בשביל מפעל זה בערך כ-3,500,000 דולר. אינני מדבר על ענין הכביש, שהוצאה לפועל שלו תעלה פי כמה על המכום שחשבנו, אולם עלינו לתקן את המפעל ולהקים בדיקות, וכל זה עולה בכסף רב ביותר. רצינו אאא שהם ישתתפו בכביש בתשלום על כל טונה של הובלה. אינני יודע עוד בדיוק מה יהיה המכום הנחוץ להפעלת המפעל - בכסף ישראלי. לא חושבים לקבל את כל הכסף בצורת מניות; חלק חושבים לקבל בצורת מניות רגילות, וחלק בצורת אובליגציות או הלוואות לחברה.

א. איזלינג:

מה הוא הסכום שעליו אנו אחראים?

שר האוצר - א. קפלן:

אני חושב שהון המניות יגיע בערך ל-4,000,000 ל"י. להם יש בהצבעה 25% וכדיבידנדה 33%.

הם אינם משקיעים שום כסף נוסף - הם מחליפים את המניות שלהם, בעד כל מניה רגילה - שתי מניות.

א.ב.

ישיבת ועדה הספיים
21.1.52

אני חושב שצורתו דין יהיה גם בענין מניות-
הבכורה. אנו גם לא ביקשנו מהם התחייבות

שר האוצר - א. קפלן:

נוספת.

פירוש הדבר שהאקטיבה שתהיה ברשותם תהיה
1,000,000 ל"י?

א. איזלינג:

בערך כך.

שר האוצר - א. קפלן:

אי-אפשר לדעת כמה אצאא בדיוק יהיה צורך
להשקיע, זה אומר שהון ההשקעה הכללי יגדל,

ט. טבת:

חלקם בהצבעה יישאר כפי שהיה.

כל זמן שאין הסכמה לשנות - לא. אולם יתר
הכסף יהיה לא אצאא בצורה של מניות אלא
בצורה של הלוואות או מניות-בכורה.

שר האוצר - א. קפלן:

צורת גיוס מניות מסוג ג' - המחשבה היא
לעשות כפי שעשה כעת דוטנבורג. הכוונה היא לפתוח בכמה בנקים חתימה, ולאור
הוצאות החתימה לראות כיצד נחלק אותם. בוודאי יתנו גם פה זכות קדימה לאלה
המזיקים מניות מקודם - אולם אלה מעטים מאד. הלוואי שיתברר שיש יותר.
אינני חושב שנוציא מניות מיד על מיליונים לירות, כי אם על מאות אלפים.
ישנה מחשבה להוציא גם מניות אצאאאא רגילות וגם מניות בכורה. בשלב
הראשון נוציא רק מניות רגילות.

הון החברה יהיה בערך 4,000,000 ל"י, מזה
חלקם בדיבידנדה יהיה שליש ובהצבעה 1/4. הסכום הזה לא יוגבל. 4,000,000
הלירות תהיינה בלירות ישראליות.

רכוש החברה הוא 390,000, בני הסכום של
390,000 הוא רק מניות בכורה וישנן עוד מניות רגילות והשקעות מחוץ לזה.
הם העריכו קודם את ערך כל ההשקעות שלהם בחברה למעלה מ-1,000,000 ל"י.
הם השקיעו את הכסף ב-5 צורות: א) מניות רגילות; ב) מניות בכורה;
ג) בהלוואות שקיבלו. העורך היחיד שהם יכולים לקבל הוא שחלק בהרס בצפון
ובכל זאת אנו מתחשבים בכל. מצד שני הם חושבים שהערכה של לירות
ישראליות היא הערכה נמוכה ואם נשקיע כעת כל סוג ברזל שהם השקיעו שם -
הערך יהיה פי כמה וכמה יותר. אנו נוציא כעת מניות במידה שנצטרך כסף
ובמידה שנוכל להוציא מניות לשוק.

אשר לשאלתו של חבר הכנסת ציזלינג על חשלום
הדיבידנדה, אני חושב שהיא טעה. אנו הגבחנו אותם. ברור שאנו מאבדים אהון
סטויים - או דיבידנדה של 6% - לכל משקיע חוץ, וה-6% האלה הם למעשה רק
3%, כי 3% הולכים לאוצר. להם הובטח שאנו נעוין 3% נטו דיבידנדה לאחר
ניכוי סט-הכנסה, אבל לא אמרנו שנוכל לשלם זאת רק במידה שההכנסה במטבע
חוץ לאפשר את הדבר הזה.

3% מהלירה המקורית או מה-2 לירות ישראליות?

י. נדר:

לא חשבתי על זה, אבל אני חושב שההגיון מחייב
שזה יהיה מה-2 לירות. לא התחייבנו להעביר
להם לפי שער זה או אחר, חברה איננה יכולה לשלם כל דיבידנדה כל זמן
שהיא איננה משלמת את ההתחייבויות או במטבע חוץ או במטבע פנים. קודם-כל
נצטרך לשלם את החובות שיש להם במטבע חוץ. כמה שנשאר, הם יוכלו לדרוש
העברת 3% האלה לפי שער שיקבע.

שר האוצר - א. קפלן:

אשר לשאלות של חבר הכנסת פורדר: ברגע זה
אנו חושבים לעשות לנו הנהלה נפרדת, שבה יהיה ההרכב בערך כמו שמדובר כאן
בהסכם, ולא לנהל את הענין בדרך אדמיניסטרטיבית. גם לשאלתך אם ננסה
לגייס חוץ בצורת מניות אני רוצה להשיב שיכול להיות שיגיע זמן שועשה
זאת. לדרך סמואל ורוטנבורג יבקרנו בחולש פברואר-מרץ בארצות-הברית והם
חומיה גם לירות אם אצאא הם יכולים להחיל מנייה בארצות-הברית.

י. ברר:

לדבר לדבר
 עכשיו אנו עומדים בפני אותו מצב. מה בפנינו כאשר אאאא לדיון ספורט על דאלי פוקים אלה, יש מקום לניגודי-דעות במאות אלפי בקורות טאיי-אפטר לראות אותן טראש, כי סעיף מסעיפים אלה דורש ניסוח ארוך מאד, ובכל סורה של הניסוח יש מקום לפגוע, וגם להתנגשות. מהו המצב? קודם כל, עד כמה שזה נובע לנו, אנו מסכימים טראש. עם ישנם נוטים ואינם יכולים לתת התחייבות מחייבת עם דרושה אטימה כללית. ישנה פקודת-אחבורת אנגלית חדשה שאיש מאתנו אינו יודע את תוכנה, א כי איש מאתנו לא קרא אותה. דרושה הסכמה של האוצר הבריטי וגם המניות במלואן באנגליה. למינו כבוד סמביות אלו יישארו שם גם אחרי ההסכם, ולמדנו כבוד האפטר ברגע ידוע לקנות, על ידי צו, מניות הנמצאות בארץ פלוניית, ובכל ובע תהיה בידי האוצר הבריטי האפשרות לקנות את המניות האלו בחזרה, אפילו אם יהיה הסדר. במצב כזה ישנן עוד סכנות רבות. יש גם בעיה של מה שקוראים: "עבור-הירדן". לפענו שיטתם קשיים בנוגע למים ולכל מיני הסודים כמו זכיון וכו'.

כאשר באנו לפני שנתיים היתה אוטומטית רבה. גפרו שעבדאללה מקיים את כל ההבטחות. בינתיים הוא מת. הממשלה הקיימת היום בעבור-הירדן איננה יותר קרובה להסדר שלום מאשר היה עבדאללה. אין אני יודע מה אפשר לטלם בעד הערן שיש לזכיון הזה בעבור-הירדן.

אינני מדבר על פיצויים שיש לשלם לאבושים שעבדו והסקיעו. אבל היו שם מפעלים שבהרסו עקב המלחמה על ידי האוייב. היה לחברה סנגובן ידוע וב-ערך שאיננו יותר. איש מעובדי הסנגובן הזה - אני בטוח - לא יחזור כעת לעבודה. המפעלים נהרסו, הסנגובן איננו, א-ההון איננו, יש רק חובות - מה נשאר? הזכיון. דעתי היא שאין לקבל זכיון שנתנה ממשלת המנדט, אבל יש להסיק מסקנות מהעובדה שחברה זאת כבר לא פעלה בסך 4 שנים אף-על-פי שלפי החוק היא חייבת לפעול. גם היום מורה החברה שאין היא יכולה להפעיל את הזכיון הזה בעצמה. במצב כזה אין להבדה שום דבר - אפילו החוזים שלה מסתיימים בשנת 1952. ועכשיו אנו הולכים לשלם לחברה זאת בעד התמורה שאינה קיימת. אנו הולכים לתת להם שליש בחברה החדשה ונוסף לזה גם ערבויות שגב הן כסף. אין זאת נחמה שנשלם זאת רק אחרי שיהיו לנו הכנסות מדביזים. איזו נחמה היא? כאשר יהיו לנו הכנסות מדביזים, זכות הקדימה תהיה למישהו אחר. אנו מדבילים את חלקם בכל המניות ויגיע זמן שיהיה צורך להחזיר את המניות - ובדביזים.

הער - פ. ספתלי: מאימתי מחזירים את המניות?

י. ברר:

אחרת נצטרך לקנות את החברה בתוך חברה קבועה מחוץ לזכיון, ואז אנו נותנים לבעלי המניות זכות להשתתף בטפעל האשלג אפילו אחרי שנת 2006. ברור שאנו מוסיפים להם חלק בהון שאין להם כיום. אנו מכניסים להוזה את המלה "סטדלינג" לפי החוק אפטר לשלם אאא כל חוב בארץ בלירות ישראליות. כאן ישנה התחייבות חדשה לגמרי: בטדלינג - לבעלי המניות של חברה ישראלית. ואי-אפשר לדעת טראש כמה זה. בעלי המניות האלה הם אזרחים אנגליים ויש להם מניות באנגליה ואת אאאא התביעה יגישו באנגליה ויש, אפוא, סכנות חמורות ביותר.

מה עושה הממשלה? הממשלה מתחילה לפעול, כלומר: להסקיע. באיזה מצב היא עושה זאת? במצב שהיא התחייבה, בשעה שהצד השני לא התחייב אלא אא "להשתדל", ואין כאן אפילו כל תאריך עד אזוה זמן החברה הישנה והאוצר הבריטי ועבדאללה - או יורשיו - צריכים להסכים, בכדי שאפשר יהיה להפעיל את המפעל לפי כוונת חוזה זה, ואנו בינתיים משקיעים שם כשם שהשקענו בכביש ונבניה שבעוד שנה וחצי יתברר שאנו אא אמנם השקענו ובנינו את הכביש אבל בכל זאת אי-אפשר לסדר את העניין גם לפי המטרה הזאת. מה יהיה אז? אז נדחה את העניין שוב, ונימצא במצב קשה מאד.

אינני קומוניסט ואינני קומוניסט ואינני קומוניסט ואינני הלאמיסט, אבל בכל זאת אני חושב שבמצב זה הדבר הטבעי בשביל הממשלה הדואגת לאינטרס החמרי של המדינה הוא לפעול בהתאם לזכויות שיש למדינה. צריך להסביר שהזכיון אאאאאאאא איננו קיים וצריך לפעול בהתאם לכך. אינני יודע מדוע אין הממשלה יודעת זאת. ליהודים פרטיים לא מגיעים עד היום פיצויים בעד נזקי-מלחמה; לחברה זרה - מלמים פי שנים. כאשר זה ענין של איזה סוחר בתל-אביב - הוא בטח ספטר; כאשר זאת חברה זרה ולורר אנגלי - זה ענין אחר. כאשר זה ענין

י. בדר:

של ציוני ארצות-הברית - הם פשטו את הובל; אנשים זרים - זה משהו אחר. בתור אדם שראה משהו בחיי כלכלה וקרא משהו בענין זה, אני אוטר שזה עסק רע ואינני טוען כמו ירידי ויריבי חבר הכנסת סנה שזוהי השמעה של ההון הקאפיטליסטי האמריקאי הכובש, אבל זה רע מאד. אנו נגטל עוד שנתיים בענין זה ולא נביע לטוב דבר.

מ. סנה:

ברצוני לפרוע חוב לידידי ויריבי חבר הכנסת בדר שבא בטענות לממשלה שהיא מאבדת זמן. כאשר הוכחנו בכנסת את חוק נכסי המדינה, הצעתי שתוך שנה תמסל הממשלה את הזכויות הזרים ותחליף אותם בחברות לאומיות. חבר הכנסת בדר הציע שזה ייעשה תוך 3 שנים. כמובן שצתי ההצעות לא נתקבלו, אבל אין הוא יכול לבוא בטענה שבזבזנו זמן - כי הוא נתן תוספת של 3 שנים.

אני השתדלתי להיות מעשי בשאלותי, ואין אני מוצא מה נותנת החברה הזרה לארץ. כל מה שיש פה - אנו מנטיחים לה. הזכיון נשאר בידינו אלא לגבי מדינת ישראל, כי לגבי עבר-היורדן אין לו ערך. כאשר הצענו את הצעתנו אסרנו שהכנסת מבטלת את הזכיון כלפי אותו השטח אלא הכלול בגבולות מדינת ישראל. סעיף זה נשאר. לחברה הזאת - פ.פ.סי. - נשאר זכיון - כלומר: בידי החברה הישנה. אני רוצה להחליף את הבעלות על החברה על ידי כך שייכנס הון לאומי. הצענו שלוש צורות: ההון של המדינה; ההון של הקרנות הלאומיות; הון ישראלי ציבורי ופרטי - ואני מדגיש: ציבורי אלא ופרטי. ישנה פרובלימה שעורפי הכסף המקומי אינם מוצאים אפיק להשקעות - ופה ישנו אפיק כזה. על ידי כך יש למדינה רוב של 51% בהנהלה. כאשר ההון הוא לאומי ישראלי, השליטה היא ממסית. אם נשאר בתוך זה ההון הזר - הוא עושה פלסטר את הענין. אני יודע שלא יהיה לו רוב בהצבעות, אם כי גם בענין זה אין הענין כל-כך פשוט. ההחלטה הזאת של בעלי אמניות-הבכורה שיש להם זכות להשתתף בהצבעה - היא תהיה הקובעת אם ההסכם הזה ייכנס לתקפוץ אם הם לא יאשרו זאת - זה נשאר ראשי-פרקים וראשי-תיבות. ההסכם הזה איננו הסכם סופי עדיין, כי אלה שנשאו ונתנו אין להם יפוי-כוח לזה. הם יכולים לדבר לכל היותר בשם בעלי המניות הרגילות ולא בשם בעלי מניות הבכורה שיש להם כרגע זהות הצבעה. האוצר הבריטי עוד לא נתן את הסכמתו, והענין עדיין איננו מובטח.

ישנו טעיף המדבר על קלוקליה של המחירים. סעיף זה אוטר שאם יהיה לנו אינטרס ביצוא זול - נצטרך להרים את המחירים כדי להבטיח את הדיבידנדה שלנו. למדינה אא אין גישה לחפש רווחים - כמובן, אם יש לה, מה טוב - אבל הדבר העיקרי בשבילנו הוא לרכוש שווקים והכנסה במטבע זר אפילו אם יהיה בעקב זה הפסד במטבע ישראלי. אם אתה חושב שהסעיף הזה יקוים - אתה יכול לעשות זאת על ידי שני דברים: או על ידי זה שאתה מייקר את אמחיר האכספורט או על ידי זה שאתה נותן פרמיה לאכספורט. שני הדברים האלה הם לטובת בעלי המניות, שלנו אין הם נותנים כלום.

בענין ההון: אין שום הבטחה שבעליא החברה הקודמת הנשארת כגוף יעזרו לנו לגייס את ההון הדרוש במטבע חוץ. שאלתי את השר נפתלי והוא נתן לי תשובה כנה: כדי לקבל את מיליון הדולר מכיסי, אין אין צריך את חברת האשלג הישנה.

השר - נפתלי:

אבל בעלי המניות דרושים לי.

מ. סנה:

בזה אני חולק על דעתך. כאשר יש להם ברירה שהם ישארו בעלי מניות בחברה השומרת להם את כל הזכויות הקודמות - כמובן שהם מעדיפים זאת. אבל לו היתה עמדה ברורה של המדינה שהחברה עוברת לבעלות לאומית גמורה, אינני בטוח אם פ.פ.סי. לא היתה משקיעה בזה. אינני מקבל מהחברה מאומה. מי - בסופו של דבר - נותן את ה-2,500,000 דולר? התעשייה הישראלית. לנו יש סכום מוגבל במלווה הראשון של האקספורט-איטרוט בנק על התעשייה.

א.ב.

ישיבה ועדת הכספים
21.1.52

אנו משתמשים בסכומים ידועים בכדי להפעיל את התעשייה.

השר - פ. נפתלי:

בגל

כ. טובה:

אסכום של 20,000,000 מהשילוח נכנס לתעשייה הישראלית. אם זה כך - ואני נותן סכום זה עכשיו לשותפות - אין לי כל צורך בעזרה מצד החברה. אני יכול לעשות זאת בלעדיה. הם אינם עוזרים במאומה. זהו סעיף פיקטיבי האומר שהחברה תשתדל - כי אינני צריך את זה. הון איך היא מבניסה, זכויות היא שומרת, את הרכוש הקודם היא מבטיחה וגם את הדיבידנדה. הפתרון הטוב ביותר היה לסלק את החברה הזאת. הצעתנו מלפני שנה כללה סעיף האומר ששר האוצר - באישור של ועדת הכספים - צריך לסלק לחברה את מה שהשקיעה. האם אני צריך להיות אחראי בעד החלק שהעבר-ירדנים הרסו והוא נשאר בידינו? אולם בעד זה שנשאר אצלנו צריך לשלם. אני שומע שהם היו מוכנים לשאת-ולתת על זה. פתרון כזה היה מבטיח לנו הכל, לא היה דורש יותר מאמצים, לא כספים ולא ארגונים, והחברה הייתה מחזיקה את הזכויות לל עבר-הירדן. אנו היינו מסדרים את העניין בסקטור הישראלי. אם אינני עושה זאת - אני משאיר בתוך החברה גוף שכוח השפעתו עולה על כוחו הפורמלי.

צדה ישראל, קליטת העליה וקיצוץ-הגלויות, אינן אאאאאאאא טענינות את חברת "טנט". אמלגמיטד מטל טדכט" ישבה פה מכיל להתאים את מהלך החברה הזאת לטרוסט שלו?

אני חושב שההסכם הזה מבטיח את הדינה לגבי גורם היצוגי הוא הסכם דע. היתרונות אאאאאא שיכולים להיות - יכולים להיות גלעדי השותפות הזאת; הטובות - והטובות הטובות - אלו טעמיסות טעמסה שאינה הכרחית, כי הטובה איננו מקבלים שום יתרון ודאי. זהו טתן זכויות טבלי לקבל חלק זאת איזו תפורה טטטית - ולכן אני נגד ההסכם הזה.

את הדיון נסיים סודר. הישיבה הבאה - סחר בשעה 9.00.

היו"ר י. גורדי:

הישיבה סגורה.

(הישיבה נועלה בשעה 13.45)